

HỒI THỨ HAI TRĂM LINH HAI BỌN ÁC ÔN ĐỘT NHẬP LINH QUY CÁC

Lệnh Hồ Xung biết bọn này sau khi tuyên thệ xong tất vùng loạn đao để hạ sát Doanh Doanh. Chàng hốt hoảng vận nội lực để khai thông những huyết đạo bị phong tỏa nhưng không thấy phản ứng thì trong dạ bồn chồn không tả.

Chàng đưa mắt nhìn Doanh Doanh thấy cặp mắt trong suốt của nàng đang đắm đắm nhìn mình. Nàng không lộ vẻ chi sợ sệt khiến chàng cũng hơi yên dạ nghĩ thầm:

- Nếu có phải chết thì hai người cùng chết với nhau cũng chẳng có gì đáng ân hận nữa.

Cừ Tùng Niên giục Du Tấn:

- Du huynh động thủ đi!

Cừ Tùng Niên nóng nảy lại muốn đổ trách nhiệm cho Du Tấn ra tay. Nhưng Du Tấn giao quyết hơn gã đáp:

- Cừ huynh vốn là người mau lẹ lại đây chí khí anh hùng. Vậy vụ này phải nhường lại cho Cừ huynh động thủ mới xứng đáng.

Cừ Tùng Niên tức quá mắng liền:

- Người mà không chịu ra tay thì ta hạ sát người trước.

Du Tấn liền cười hỏi Nghiêm Tam Tinh:

- Cừ huynh đã nhát gan không dám động thủ thì Nghiêm huynh ra tay được chăng?

Cừ Tùng Niên lại mắng nhức:

- Mẹ kiếp! Quân khốn kiếp đừng nói càn! Khi nào lão gia lại không dám? Bất quá bữa nay lão gia không muốn giết người mà thôi.

Ngọc Linh chân nhân xen vào:

- Vụ này bất luận ai ra tay cũng vậy. Điều cốt yếu là không một người nào trong bọn ta được tiết lộ ra ngoài.

Tây Bảo hòa thượng lên tiếng:

- Đạo huynh nói phải đó! Mọi người chúng ta đã tuyên thệ giữ kín câu chuyện vậy đạo huynh động thủ đi thôi.

Nghiêm Tam Tinh nói:

- Hà tất các vị phải hòa nhau hoài? Chúng ta cùng lấy binh khí ra đồng thời đánh xuống mình Nhâm đại tiểu thư là xong chuyện.

Bọn này đều là hạng cùng hung cực ác nhưng đến lúc quyết tâm hạ sát Doanh Doanh chúng cũng không dám buông lời khinh thị nàng.

Du Tấn lại nói:

- Hãy khoan! Các vị hãy để tại hạ lấy thuốc giải Tam thi não thần đan ở trong mình tiểu thư ra trước rồi hãy động thủ cũng chưa muộn.

Cừ Tùng Niên không chịu đáp:

- Ai đại gì để người lấy thuốc giải trước? Người mà nắm được thuốc giải vào tay là dùng nó uy hiếp kẻ khác. Các vị để Cừ mỗ lấy thuốc cho.

Du Tấn hỏi lại:

- Ai mà tin được Cừ huynh lấy thuốc rồi không uy hiếp người khác?

Ngọc Linh chân nhân nói:

- Đừng rắc rối cho mất thì giờ. Điều cốt yếu là phải hạ sát cho bằng được Nhâm đại tiểu thư. Nếu còn trùng trĩnh, bao nhiêu huyết đạo trong người y tự động giải khai được là đại sự hồng phúc. Vậy hãy giết người rồi hãy lấy thuốc chia nhau là ổn hơn hết.

Lão nói xong rút trường kiếm ra đánh soạt một tiếng.

Sáu người kia cũng tới tấp rút binh khí ra đứng vây xung quanh Doanh Doanh.

Doanh Doanh nhận thấy đại hạn tới nơi mới biết mình khó thoát nạn nàng không nghĩ gì đến chuyện sống chết nữa. Mắt nàng đắm đắm nhìn Lệnh Hồ Xung không chớp. Nàng chỉ nhớ lại những ngày mới đây kề cận Lệnh Hồ Xung và cùng chàng hưởng thụ một niềm ân ái, trong lòng mãi nguyện trên môi nàng bất giác nở một nụ cười tươi thắm.

Nghiêm Tam Tinh liền tuyên bố:

- Bây giờ tại hạ đếm một hai ba, cứ đến tiếng thứ ba thì chúng ta đồng thời hạ thủ.

Đoạn hấn cất tiếng hô:

- Một... hai... ba

Tiếng "ba" vừa dứt bảy cây binh khí đồng thời nhắm đánh xuống Doanh Doanh. Ngờ đâu hàn quang vừa lóe lên liền tắt ngấm. Bảy cây binh khí còn cách người Doanh Doanh chừng nửa thước rồi chẳng ai bảo ai đều dừng tay.

Cừ Tùng Niên lại lên tiếng mắng nhiếc:

- Thật là một bọn tiểu quỷ nhất gan! Sao lại không phóng tới cho xong việc? Các người muốn để kẻ khác giết y là mình được thoát tội hay sao?

Tây Bảo hòa thượng không nhịn được liền mắng trả:

- Chính Cừ thí chủ mới là kẻ nhất gan hơn ai hết. Sao thí chủ không cầm giới đao bổ xuống tới nơi mà đột nhiên dừng lại?

Nguyên bảy người đều ở vào thế đối nghịch với Doanh Doanh và cần phải giết nàng để giữ thân mình khỏi chết nhưng trong lòng người nào cũng rụt rè e ngại, muốn đùn cho kẻ khác đâm chém chết nàng để binh khí của mình khỏi vấy máu. Thế mới biết muốn hạ sát một người mà trước nay mình vẫn kính sợ thật không phải chuyện dễ dàng.

Cừ Tùng Niên nói:

- Bây giờ chúng ta bắt đầu lại. Lần này hễ ai phóng binh khí ra nửa vời rồi đột nhiên dừng lại tức là kẻ hèn nhất, là con rùa đen, là quân khốn kiếp không bằng giống chó giống lợn.

Hắn ngừng lại một chút rồi lớn tiếng:

- Các vị hãy nghe tại hạ hô đây! Một... hai...

Tiếng ba chưa thốt ra Lệnh Hồ Xung bỗng hô lớn:

- Tịch tà kiếm phổ! Tịch tà kiếm phổ!

Cả bảy người nghe chàng hô lập tức quay đầu nhìn lại.

Trong bọn có bốn người đồng thanh giục giọng hỏi:

- Chi vậy?

Bảy người này ngày đêm lúc nào cũng mơ tưởng pho Tịch tà kiếm phổ. Nhất là từ khi Nhạc Bất Quần dùng Tịch tà kiếm pháp đâm đui mắt Tả Lãnh Thiền trên phong thiền đài đồn đại khắp võ lâm, chúng càng hết sức ca ngợi. Bây giờ chúng vừa nghe Lệnh Hồ Xung nhắc đến tên Tịch tà kiếm phổ không nhịn được nữa muốn hỏi cho biết rõ. Đồng thời chúng hoang mang sợ Tịch tà kiếm phổ xuất hiện một cách đột ngột để người khác cướp mất.

Lệnh Hồ Xung liền đọc:

Tịch tà kiếm pháp

Kiểm thuật chí tôn

Tiên luyện kiếm khí

Tái luyện kiếm thân

Khí thần kiên định

Kiểm pháp tự tình

Kiểm thân như hà dưỡng

Kiểm thân như hà sinh

Giai tại thủ trung tâm

Chàng cứ đọc mỗi câu là bảy người kia liền xích lại nửa bước. Khi chàng đọc được sáu bảy câu thì chúng đã rời xa Doanh Doanh tới gần bên mình chàng.

Cừu Tùng Niên thấy Lệnh Hồ Xung dừng lại không đọc nữa liền hỏi:

- Cái đó... có phải là Tịch tà kiếm phổ không?

Lệnh Hồ Xung đáp:

- Chẳng phải là Tịch tà kiếm phổ dễ thường là Tà Tịch kiếm phổ chăng?

Cừu Tùng Niên liền giục:

- Vậy công tử đọc nữa đi!

Lệnh Hồ Xung đọc tiếp:

Luyện khí chi đạo

Thủ tại ý thành

Ngưng ý tập tứ

Tâm điền vô trần

Chàng đọc tới đây rồi ngừng lại.

Tây Bảo hòa thượng thúc giục:

- Đọc nữa đi! Đọc nữa đi!

Ngọc Linh chân nhân mấp máy cặp môi để cố ghi nhớ, lão lẩm nhẩm:

Luyện khí chi đạo

Thủ tại ý thành

Ngưng ý tập tứ

Tâm điền vô trần

Thực ra Lệnh Hồ Xung chưa từng nhìn thấy một chữ nào trong Tịch tà kiếm phổ. Chàng đọc đây là Hoa Sơn kiếm pháp. Câu đầu bài ca quyết của kiếm pháp này là "Hoa Sơn kiếm pháp, kiếm thuật chí tôn". Chàng đổi hai chữ Hoa Sơn thành hai chữ Tịch Tà. Đây là khí tông ca quyết mà Nhạc Bất Quần đã truyền khẩu cho chàng thuộc lòng. Những câu dưới chàng đọc đúng hoàn toàn nguyên văn, bằng không chàng là người ít đọc sách, văn tự chẳng được bao nhiêu nhất là trong lúc thăng thốt này chàng lấy đâu ra được văn tự lưu loát như vậy để đọc cho mọi người nghe?

Bọn Cừu Tùng Niên một là chưa từng nghe ca quyết về Hoa Sơn kiếm pháp hai là trong lòng họ lúc nào cũng mơ tưởng Tịch tà kiếm phổ như hồn ma ám ảnh. Nay chúng vừa nghe Lệnh Hồ Xung nói đó là ca quyết về Tịch tà kiếm pháp chúng liền tin ngay. Dù cho chàng có đọc ca quyết về kiếm pháp nào cũng đủ làm cho chúng phải điên đảo thân hồn. Chúng còn rảnh đâu để suy nghĩ xem kiếm phổ mà chàng đọc đó là chân hay giả?